

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

Kuzmányho č.57, Košice, tel.: 0903 602 240, e-mail: krajada@gmail.com
Zap. v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č.985

Okresná prokuratúra Košice I

V Košiciach, dňa 4.1.2021

Oznamovateľ:

JUDr. Adriana Krajníková,

Trestné oznámenie

**o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu
príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže SR
pôsobiacich v budove Krajského súdu v Košiciach**

**podľa § 326 ods. 1, 4 c) Tr. zákona zneužívanie právomoci verejného činiteľa,
v súbehu s § 184 ods. 1 b), 2 c) Tr. zákona obmedzovanie slobody pobytu,
s § 189 ods. 1, 2 a), e) písm. Tr. zákona vydieranie,
s § 192 ods. 1, 4 písm. d) Tr. zákona nátlaku,
s § 341 ods. 1 Tr. zákona neprekazenia trestného činu,**

I.

Skutkový stav veci:

Som advokátkou, so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 57. V právnej veci mojej klientky žalobkyne MUDr. Márie Varga proti žalovanej Generálnej prokuratúre SR, o náhradu škody, konanie vedené na Okresnom súde Košice I, sp. zn. 22C/5/2020, som dňa 27.11.2020 v čase cca o 8.45 hod. vstúpila titulom *výkonu advokácie* do budovy Krajského súdu v Košiciach, za účelom *účasti ako právna zástupkyňa na pojednávaní* so začiatkom o 9.00 hod., v pojednávacej miestnosti č. 120 na 1. poschodí.

Po prejení kontrolno - bezpečnostnej zóny som stálou službou justičnej stráže Krajského súdu v Košiciach vyzvaná *na nasadenie si rúška na dýchacie cesty*, a to titulom opatrenia predsedníčky Krajského súdu v Košiciach, ktorú výzvu som legitímne neuposlúchla.

V ďalšom postupe ku schodisku vedúcemu k pojednávacím miestnostiam som bola zastavená dvoma príslušníkmi tejto justičnej stráže, ktorí pre moje pokračovanie do budovy súdu a moju účasť v pojednávacej miestnosti vyžadovali po mne *prekrytie dýchacích ciest rúškom*, a to titulom uznesenia Úradu verejného zdravotníctva, po ktorom mojím dotazom či skutočne úradu verejného

zdravotníctva, tento príslušník uvedené vylúčil, čím tak už úplne svojvoľne vyžadovali odo mňa nasadenie si rúška. V opačnom prípade ma vyzývali **budovu súdu opustiť**. **Pre prípad neuposlúchnutia výzvy ma informovali o použití donucovacích prostriedkov.**

Na moju otázku o označenie právnej povinnosti prekrytia dýchacích ciest (príslušným ustanovením zákona) mi túto povinnosť - paradoxne vynucovanú odo mňa, neoznačili (keďže ju zjavne označiť nevedeli). Na moju otázku o označenie donucovacích prostriedkov, ktoré chcú voči mne použiť (príslušným ustanovením zákona), mi zasahujúci príslušník zboru, označený v prepise nahrávky ako *JS bez čísla*, odpovedal, že „*Vás vyvedieme*“.

Za situácie, kedy mi nebola označená právna povinnosť vyžadovaná po mne, a nebol označený ani donucovací prostriedok (ktorým nie je „vyvedenie“), znova som sa legitímne bez nasadenia rúška pokúsila postupovať ku schodisku smerom k pojednávacím miestnostiam za účelom účasti na pojednávaní, o čom som zasahujúcich príslušníkov osobitne informovala.

Zasahujúci príslušníci označení ako *JS 09 736* a *JS bez čísla* mi počas celej komunikácie a mojej snahy zúčastniť sa na pojednávaní hatili cestu svojimi telami a súčasne ma takto vytláčali opačným smerom von z budovy súdu. Namiesto zákonného označenia právnej povinnosti, ktorú som mala porušiť, a označenia donucovacích prostriedkov (o aké sa už zrejme jednalo „vytláčaním“) bol „služobný zákrok“ príslušníka *JS 09 736* vykonávaný vytrvalým mlčaním a prežúvaním mi do tváre. Odhliadnuc od trestno-právnej roviny konania oboch príslušníkov, postup dotyčného bol osobitnou dehonestáciou celého Zboru väzenskej a justičnej stráže v zmysle § 6 ods. 1 Zák. č. 4/2001 Z.z.

Vzhľadom k fyzickej disproporcii mňa a zasahujúcich príslušníkov, brániacich mi vstup a pobyt na zvolenom mieste pojednávacej miestnosti, a súčasne pod hrozbou použitia neoznačených donucovacích prostriedkov pre účely neuposlúchnutia výzvy o opustenie budovy pokiaľ si neprekryjem dýchacie cesty (ktorých škála prostriedkov mohla byť rôznej intenzity), budovu súdu som nakoniec nedobrovoľne opustila.

D ô k a z : video nahrávka, zo dňa 27.11.2020
prepis video nahrávky

Prepis video nahrávky:

AK: A tu ma nechcú vpustiť do budovy. Normálne ma nechcú vpustiť do budovy.
JS bez čísla: Pani doktorka pokiaľ neuposlúchnete výzvu príslušníka budú použité *donucovacie prostriedky*.

AK : Čo budú použité?

JS bez čísla: *Donucovacie prostriedky*

AK: Aké?

JS bez čísla: *Vás vyvedieme*

AK : Na základe čoho? Skúste mi povedať *paragraf* pre Boha *na základe ktorého mňa vyvediete zo súdu, lebo nemám rúšku.*

JS 09 736: *Vás poprosím, aby ste o-p-u-s-t-i-l-i budovu.*

AK: Ešte raz to zopakujte? Ešte raz to zopakujte. Prečo to už nezopakujete? Takže ma púšťate do vnútra.

JS bez čísla : Opustite budovu, pani doktorka.

AK: Na základe akého paragrafu?

JS bez čísla : Na základe uznesenia Úradu verejného zdravotníctva

AK: Mám opustiť budovu?

JS bez čísla : Opustite budovu

AK: Na základe Úradu verejného zdravotníctva

JS bez čísla : Nie, na základe toho, že *nemáte nasadené rúško*

AK: Chcem vedieť *paragraf*, na základe ktorého mám opustiť budovu. Jeden stojí predom mnou, druhý stojí za mnou, toto je sila. Vy ste kto? Vy ste štátna polícia, ktorá má právo mne niekam zamedziť

vstup? Vy môžete akurát tak zavolať políciu, ktorá by so mnou riešila ak vy si myslíte priestupok. Vy nemáte žiadne právo brániť mne ísť na súd.

JS 09 736: A máte tam ešte doklady na stole.

AK: Vezmem si ich. Skúste sa ma dotknúť.

JS 09 736: Vás poprosím, aby ste opustili budovu.

AK: No nie

JS 09 736 : Pani doktorka.

AK: Prečo sa ma dotýkate?

JS 09 736: Tak vy ste sa ma dotkli.

AK: Ja som sa vás dotkla, keď vy mi bránite vstup?

JS 09 736: Nemusíte po mne vrieskať. Ja počujem dobre.

AK: Zrejme asi nepočujete. Nepoznáte vy svoje povinnosti. Idem hore na súd. Mám pojednávanie.

Nech pojednávanie keď odročí sudkyňa.

...No takto sa mi postavili a nepustia ma hore. To je sila. **Chcem vedieť paragraf na základe ktorého ma nechcete vpustiť na súd.** Na základe akého paragrafu ja dnes nemám prístup k súdu a moja klientka? (príslušník JS 09 736 počas zákroku niečo prežúva...). **Vy si uvedomujete, čo robíte? Páchate trestnú činnosť.** Viete o tom? Viete o tom mladý muž, že páchate trestnú činnosť? **Aspoň nežijte tú žuvačku, keď vykonávate úradný výkon** (arogantne pokračoval v prežúvaní hľadiac mi mlčky do očí...) ...No nepustia ma. **Bránia mi ako na nejakom, v nejakej aréne zápasníckej.** Ani sa nehanbíte, chalani? Nie je vám trápne? Sa vás pýtam, či vám nie je trápne.

JS bez čísla: Pani doktorka.

AK: Sa vás pýtam, či vám nie je trápne, že robíte *nezákonnú činnosť*. Ani na to sa, za toto sa nehanbíte? Nie je vám trápne, mladý muž? Ani vám nie je trápne? Prežúvate ako ... (pokračoval v prežúvaní...)

JS bez čísla: Pani doktorka, zoberte doklady a opustite budovu.

AK: Na základe akého paragrafu? Vy ma nemôžete vyhodiť bez paragrafu. Rozumiete tomu, čo robíte? Keď vystupujete ako verejný činiteľ a niečo po mne chcete, musíte to konať na základe zákona. Článok 13 ods. 1 písmena a) Ústava. Na základe zákona môžete robiť to, čo robíte. Tak **sa vás pýtam paragraf, na základe ktorého mám opustiť túto budovu.** Na základe ktorého mi bránite vstup, na základe ktorého ma svojim telom sa mi postavíte a telom mi bránite, aby som vstúpila do budovy. **Sa vás pýtam na paragraf. Nič iné nechcem od vás iba paragraf.** Viete mi povedať **ten paragraf?** Alebo vy, prežúvajúci? ... Takže ja sa ich pýtam na paragraf. Viete mi povedať **paragraf ?** A znova začína. A znova. A znova táto hra. Dvaja. Dvaja na jednu. Ste frajeri... **Paragraf chcem vedieť !** To vám nie je trápne, čo robíte... ?

Zasahujúci príslušníci zboru za použitia fyzickej sily ako prekážky pre moje legitímne konanie, pobytu v budove súdu a v pojednávacej miestnosti titulom nariadeného pojednávania, to bez nasadenia si rúška na moje dýchacie cesty, zneužili právomoc verejného činiteľa, v súbehu s obmedzením mojej slobody pobytu (účasti na pojednávaní v príslušnej pojednávacej miestnosti), s vydieraním a nátlakom, a príslušníci stálej služby v súbehu s neprekazením trestných činov zasahujúcich príslušníkov.

II.

Právny stav veci:

K donucovacím prostriedkom:

Keďže zasahujúci príslušník **neoznačil donucovacie prostriedky**, možno v tom najmiernejšom stupni ustáliť, že mal minimálne na mysli prostriedky podľa § 31 ods. 1 písm. a) Zák. č. 4/2001 Z.z.

Podľa § 31 ods. 1 písm. a) Zák. č. 4/2001 Z.z.: Na predchádzanie, zamedzenie alebo odstránenie protiprávneho konania obvinených, odsúdených, dodávaných osôb a iných osôb je príslušník zboru oprávnený použiť donucovacie prostriedky hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany.

Podľa § 33 ods. 1 Zák. č. 4/2001 Z.z.: Príslušník zboru je oprávnený použiť hmaty, chvaty, údery a kopy sebaobrany, slzotvorné prostriedky, obušok, tomfu a šokové plynové a elektrické paralyzátory, aby

- a) zaistil svoju bezpečnosť alebo bezpečnosť inej osoby pred protiprávnym útokom, ak sa po výzve od útoku neupustí a útok bezprostredne hrozí, trvá alebo podľa všetkých znakov bude pokračovať,
- b) zabránil výtržnosti, ruvačke, úmyselnému poškodzovaniu majetku alebo inému hrubému správaniu, ktorým sa porušuje ustanovený poriadok alebo verejný poriadok,
- c) predviedol obvineného, odsúdeného alebo inú osobu, ak kladie aktívny odpor,
- d) zabránil násilnému vstupu nepovolaných osôb do chránených objektov, objektov súdu, objektov prokuratúry alebo na miesta, kde je vstup zakázaný.

Podľa § 33 ods. 2 Zák. č. 4/2001 Z.z.: Hmaty a chvaty je príslušník zboru oprávnený použiť aj pri predvážaní obvineného, odsúdeného alebo inej osoby, ak kladie pasívny odpor.

S poukazom na § 33 ods. 1 písm. a) – d), ods. 2 Zák. č. 4/2001 Z.z. je zrejmé, že skutková podstata označených donucovacích prostriedkov nekorelovala so skutkovou okolnosťou na mojej strane ohľadne absencie rúška na dýchacích cestách. Moje konanie nemalo znaky predmetnej zákonnej úpravy. Citované ustanovenie zákona neumožňuje použiť donucovacie prostriedky (už ani tie najmiernejšie) pre vyvedenie osoby zo súdnej budovy, ktorá nekoná tak, ako predpokladá zákon v tomto ustanovení, čo nebol môj prípad. Navyše, ust. § 31 ods. 1 Zák. č. 4/2001 Z.z. nepozná „donucovací prostriedok“ *blokovanie a vytlačanie osoby vlastným telom príslušníka zboru.*

Vo veci som sa nedopustila ani žiadneho priestupku, kde v opačnom prípade by príslušníci justičnej stráže boli podľa § 48 ods. 2 Zák. č. 4/2001 Z.z. povinní vyznamet najbližší útvar Policajného zboru, čo sa nestalo, pričom na túto otázku som ich aj osobitne upozorňovala.

Je zrejmé, že som sa nedopustila žiadneho konania, aby zasahujúci príslušníci zboru mohli voči mne legitímne použiť donucovacie prostriedky, navyše také, aké zákon nepozná ani za zákonnej situácie.

K prekrytiu dýchacích ciest:

1. Otázka materiálneho princípu

Keďže zasahujúci príslušníci **neoznačili povinnosť uloženú zákonom (právnou povinnosť)**, ktorú som mala porušiť, pokiaľ som cit.: „nemala nasadené rúško“, nemala som tak žiadnu skutkovú povinnosť si ho nasadiť, a oni nemali žiadnu právomoc to odo mňa vyžadovať.

Už vôbec nemali právomoc nútiť ma k prekrytiu dýchacích ciest, bez ktorého splnenia takejto výzvy a pod hrozbou donucovacích prostriedkov vyvedením ma z budovy súdu, nemali právomoc obmedziť moju účasť na pojednávaní, poznajúc túto moju naliehavú potrebu titulom výkonu advokácie. Nemali teda žiadnu právomoc zmať moju účasť na pojednávaní bez prekrytia dýchacích ciest, a za týmto účelom nemali právomoc použiť voči mne silu, navyše zvolenú svojvoľným spôsobom. Nemali žiadnu právomoc dosiahnuť pod týmto nátlakom moje opustenie budovy súdu.

Dávam do osobitnej pozornosti, že neoznačením mi právnej povinnosti zákonným spôsobom (paragrafom zákona a znenia jeho skutkovej podstaty), nemali príslušníci zboru žiadnu právomoc čokoľvek odo mňa vyžadovať. Uvedené vyplýva z **požiadavky transparentnosti výkonu štátnej moci**, resp. princípu verejnej kontrolovateľnosti výkonu štátnej moci občanmi, od ktorých táto moc pochádza (čl. 2 ods. 1 Ústavy).

Podstatou právneho štátu je *nadradenosť práva* nad všetkými cieľmi subjektov práva. V právnom štáte právo platí pre každého a dá sa vymôcť od všetkých. Absolútnym základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 Ústavy je presadenie koncepcie **materiálneho, nie formálneho právneho štátu**. Ústavný súd SR požiadavku materiálneho právneho štátu osobitne akcentoval v právnom názore, podľa ktorého „*V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené také princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodit' z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôraz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorým boli priznané.*“ (I. ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999, zhodne I. ÚS 44/1999, Nález z 13. Októbra 1999, Ján Drgonec, Ústava Slovenskej republiky, komentár, 2. vydanie r. 2007).

V prípade, že príslušník zboru nekoná v súlade s § 6 ods. 3 Zák. č. 4/2001 Z.z. a *neoznačí plnenú úlohu podľa tohto zákona*, s poukazom na porušenie povinnosti, pred ktorou chráni verejný poriadok alebo bezpečnosť v objekte súdu – nenaplní tak koncepciu materiálneho právneho štátu, potom s poukazom na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, 3 Ústavy SR nikto nie je povinný uposlúchnuť jeho výzvu, ktorá nemá oporu v právnych predpisoch. Voči osobe, ktorá takto postupuje, nie je možno vyvodit' trestnoprávnu ani administratívnu zodpovednosť založenú na nerešpektovaní takejto výzvy.

Ak príslušník zboru prekročí svoju právomoc a uskutočňuje zákrok, na ktorý nie je podľa zákona oprávnený, a oprávnený nie je ak neoznačí služobnú úlohu, nepožíva ochranu verejného činiteľa a dotknutá osoba nie je povinná strpieť jeho výzvy a pokyny.

Postupom príslušníkov zboru bola hrubo porušená zásada materiálneho právneho štátu ukotvená v čl. 1 ods. 1 Ústavy, kde v rozpore s § 6 ods. 1, 2, 3 Zák. č. 4/2001 Z.z. mi v súvislosti s plnením služobnej úlohy príslušníka pri zákroku voči mne nebolo zákonným spôsobom označené porušenie právnej povinnosti, ako ani druh donucovacieho prostriedku. Navyše tu išlo o zjavný zásah do mojich základných práv a slobôd, pričom o mojich právach pre účely zákroku som nebola poučená. Takto **neurčitá, teda žiadna „povinnosť“** bola odo mňa vynucovaná pod **nátlakom a násilným spôsobom, navyše bez poučenia.**

2. Otázka „nenasadenia si rúška“

Vo veci samej ohľadne „*nenasadenia si rúška*“ sa nejednalo o Uznesenie Úradu verejného zdravotníctva (ako to pri všetkej „odbornej“ spôsobilosti interpretoval príslušník zboru, kde v ďalšom postupe vylúčil aj tento „podklad“), ale išlo o *Vyhlášku Úradu verejného zdravotníctva SR č. 11/2020, vydanú v čiaske 11 Vestníka vlády SR dňa 29.10.2020*. Je dehonestujúce a v rozpore § 6 ods. 1 Zák. č. 4/2001 Z.z., že konajúci príslušníci zboru nepoznali porušovanú povinnosť, ktorú voči mne vynucovali fyzickou silou.

De iure vynucovali odo mňa nasledujúce:

§ 1 Vyhl. Úradu verejného zdravotníctva SR č. 11/2020: Podľa § 48 ods. 4 písm. r) zákona sa všetkým osobám nariaďuje za účelom riadneho *prekrytia horných dýchacích ciest* (nos a ústa) používať preventívne ochranné pomôcky, ktorými sú rúško, respirátor bez výdychového ventilu, šál, alebo šatku a to na verejnosti v exteriéroch, v priestoroch interiérov budov alebo v prostriedkoch verejnej dopravy.

avšak,

Podľa § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z.: Úrad verejného zdravotníctva alebo regionálny úrad verejného zdravotníctva pri ohrození verejného zdravia nariaďuje opatrenie a to *používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok*.

(opakujem znenie povinnosti uloženej zákonom: *používanie preventívnych a iných ochranných pomôcok*).

Citované ustanovenie zákona **n e u k l a d á** právnu povinnosť *prekrytia dýchacích ciest*.

Z uvedeného vyplýva, že neexistuje právna povinnosť na prekrytie dýchacích ciest, a konanie všetkých príslušníkov zboru o vynucovanie takejto „povinnosti“ voči mne bolo v hrubom rozpore so zákonom.

3. Otázka právneho princípu „et intra legem“

Podľa čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR a čl. 4 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd, ktorá je vedľa Ústavy najsilnejším právnym predpisom sa uvádza, že *„Povinnosti možno ukladať iba na základe zákona a v jeho medziach a len pri zachovaní základných práv a slobôd, pričom medzi základných práv a slobôd možno za podmienok ustanovených Listinou upraviť iba zákonom“*.

Podľa čl. 2 ods. 2 a 3 Ústavy SR nikoho nemožno zo strany štátneho orgánu nútiť k splneniu povinnosti, ktorú **zákon** neukladá. Štátne orgány sú pri výkone svojej činnosti podriadené **ústave a zákonom** a majú určený rozsah právomocí, ktorý nemôžu prekročiť, takže môžu konať len to, čo im **ústava alebo zákon** dovoľuje. Pokiaľ § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. neupravuje povinnosť prekrytia dýchacích ciest, je neprípustné nútiť kohokoľvek prekryvať si dýchacie cesty, nakoľko to zákon neukladá.

Podľa § 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z. vykonávacím právnym predpisom nemožno ukladať povinnosti, meniť alebo dopĺňať právnu úpravu nad rámec zákona alebo upravovať spoločenské vzťahy v zákone neupravené; to neplatí, ak ide o nariadenie vlády podľa čl. 120 ods. 2 ústavy.

Vyhláška č. 11/2020 vydaná Úradom verejného zdravotníctva *na prekrytie dýchacích ciest* nemá charakter zákona, a nemá právnu silu vymáhateľnosti. Aj keď vyhláška obsahuje výrok o povinnosti prekrytia dýchacích ciest, **takúto formuláciu právnej povinnosti neobsahuje zákon**.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/2013 z 10.12.2014: *„Na účely ochrany základných práv a slobôd je nevyhnutné ústavnú úpravu v čl. 13 ods. 1 písm. a) ústavy interpretovať veľmi striktné ako ústavnú normu, ktorá dovoľuje uložiť povinnosť v podzákonnom právnom predpise výhradne „et intra legem“*.

*„V právnom štáte zohľadňujúcim princípy delby moci na moc zákonodarnú, výkonnú a súdnu sú orgány výkonnej moci oprávnené na vydávanie všeobecne záväzných predpisov iba **na základe a v medziach zákonného splnomocnenia**. Podstatným znakom špeciálnej delegácie je, že zákonodarca problematiku dostatočne upravenú vo svojich základných rysoch prenecháva na konkretizáciu rezortnému orgánu výkonnej moci. Vyhláška ako vykonávací právny predpis potom svojím charakterom upravuje technické či expertné otázky, ktoré môžu podliehať častým zmenám. Keďže ide o otázky vysoko odborného charakteru a vzhľadom na často enormný rozsah upravovanej problematiky, nie je vhodné tieto otázky upravovať v samotnom zákone. Takáto úprava by viedla k neúmernému nárastu rozsahu textu zákona, čo by často mohlo viesť k jeho neprehľadnosti. Z tohto dôvodu musí zákon predstavovať dostatočne určito upravený základný rámec priznaným oprávneniam a povinnostiam a technické či expertné otázky, ktoré zásadným spôsobom neovplyvňujú samotné zákonné oprávnenie alebo povinnosť (lebo tieto už boli priznané zákonom), prenechávať na konkretizáciu vykonávacím predpisom“*.

Dominantnou črtou čl. 13 Ústavy je výhrada zákona vzhľadom na ukladanie povinností. Avšak výhrada zákona predstavuje len základ pre stanovenie povinností. Z uvedeného vyplýva, že samotnú povinnosť možno uložiť uznaným prameňom práva – jednak zákonom alebo tak môže urobiť na základe výslovného zákonného splnomocnenia aj podzákonný právny predpis (vykonávací právny

predpis), ktorý sa bude pohybovať v medziach tohto splnomocnenia. Inak povedané, **povinnosti môžu byť ukladané v podzákonných predpisoch, ale nie na základe podzákonných predpisov.**

Len na doplnenie uvádzam, že otázky technického či expertného charakteru prevedené do vykonávacích predpisov musia navyše podliehať technickým a expertným prevereniám a súčasne musia byť delegované v splnomocňovacom ustanovení príslušného zákona (v danom prípade Zák. č. 355/2007 Z.z., ku ktorej otázke sa osobitne vyjadrujem ďalej texte).

Otázka **prekrytia dýchacích ciest** je otázkou základných práv a slobôd jednotlivca a **zásahu do jeho telesnej integrity** (ako napr. očkovanie, ktoré je skutkovou otázkou poukazovanej veci nálezu, kde iba zákon môže určiť povinnosť očkovania). Jedná sa o základnú biologickú funkciu životného orgánu dýchacích ciest človeka, ktorá otázka patrí pod zaručenú ochranu práva na život, a práva na nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia. V zmysle **čl. 16 ods. 1 Ústavy** a **čl. 8 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách** je zhodne dané, že toto právo môže byť obmedzené a môže byť do neho zasiahnuté len v prípadoch ustanovených **zákonom**.

S poukazom na **čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy SR, čl. 4 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd** sa povinnosti zákonom ukladajú pod podmienkou zachovania základných práv a slobôd.

S poukazom na **čl. 3, v spojení s čl. 15 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu zodpovedá čl. 16 ods. 2 Ústavy SR**, o zákaze mučenia, neľudského či ponižujúceho zaobchádzania sa právne povinnosti spôsobujúce mučenie a trýznivé fyzické a duševné stavy nesmú ukladať za žiadneho skutkového a právneho stavu.

Nevyhnutnosť riadneho dýchania je absolútne primárna životná funkcia človeka, pri ktorom nedostatku riadneho príjmu kyslíka a riadneho vydychovania sploďín dochádza k **fyzickému a duševnému utrpeniu**. V zmysle zásady že notoricky známe skutočnosti sa nedokazujú (pričom vo svojej advokátskej evidencii mám už množstvo prípadov poškodených subjektov), je objektívne dané, že núteným prekryvaním horných dýchacích ciest dochádza k fyzickému a duševnému utrpeniu jednotlivca, čo je vyvolané zamedzovaním mu riadneho prísunu kyslíka a riadneho vydychovania sploďín do prostredia, ktoré naopak, prijíma späť. Týmto zároveň dochádza k zdravotným obtiažiam (strate pozornosti, koncentrácie, závratom, nevoľnostiam a pod.), ochoreniam (kožným, psychickým, obehovým, srdcovým a pod.), a v konečnom dôsledku pri už existujúcich ochoreniach, najmä u osôb s chronickým ochorením dýchacích ciest s dychovou nedostatočnosťou, môže nastať aj smrť. (Iba na margo dodávam, že pri každom kontaktovaní lekárskej služby ohľadne nepriaznivého stavu pacienta je ako prvý dotaz, či dotýčny má voľné dýchacie cesty. Tu sa na dýchacie cesty nanucuje prekážka, a jej odmietnutie sa sankcionuje. Tento počin je nielen v rozpore so zákonom, ale v prvom rade so zdravým mentálnym úsudkom).

V kontexte s citovaným nálezom ústavného súdu dávam do pozornosti **Rozsudok Najvyššieho súdu SR, zo dňa 16.7.2009, sp. zn. 7 Sžso 85/2008**, v zmysle ktorého je pre účely posúdenia otázky nepodriadenia sa podzákonnému aktu rovnako potrebné zistiť, či došlo k porušeniu povinnosti uloženej **zákonom**, za ktoré možno vyvodiť sankčný postih, v danom prípade zákrok príslušníkov zboru.

S poukazom na vyššie uvedené treba konštatovať, že z § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. vyplýva nad akúkoľvek pochybnosť zasahujúcich príslušníkov absencia zákonnej povinnosti prekrytia dýchacích ciest.

Úrad verejného zdravotníctva nemá teda s poukazom na čl. 13 ods. 1 písm. a) Ústavy, čl. 4 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd a § 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z., s poukazom na Nález Ústavného súdu žiadne zákonné právo zasahovať podzákonným aktom do základných práv občanov, v danom prípade do ich práva na život a práva na nedotknuteľnosť a súkromie, a ukladať im povinnosti **bez opory v zákone**. (Súčasne, predmetná „povinnosť“ by bola s poukazom na citované ustanovenia **Dohovoru** vylúčená aj zákonom).

Dňa 27.11.2020 som teda tým, že som nemala prekryté dýchacie cesty, neporušila nijakú právnu povinnosť, nakoľko takúto mi neukladá žiaden zákon, vrátane ani § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z.

III.

1. K neúčinnosti a nezáväznosti vyhlášky č. 11/2020 vo vzťahu k Zákonu č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky:

Vyhláška Úradu verejného zdravotníctva č. 11/2020 je vydaná podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. (ustanovenie vložené v novelizovanom zákone č. 286/2020, z 14.10.2020), kde podľa odseku 2 za bodkočiarkou je jej tvorba vylúčená spod Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a zbierke zákonov. Takto je iba pre orgán verejného zdravotníctva (ktorý dokonca nie je ani ústredným orgánom štátnej správy) dané „exkluzívne“ postavenie tvorby vyhlášok mimo citovaný zákon, ktorý je inak základným kódexom tvorby a vyhlasovania všeobecne záväzných právnych predpisov.

Uvedený postup je daný napriek tomu, že tento postup nie je delegovaný Zákonom č. 400/2015 Z.z., ktorý neumožňuje tvorbu vyhlášok aj podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z.

Podľa § 27 ods. 1, 2 Zák. č. 400/2015 Z.z. je proces tvorby právnych predpisov zákonne vylúčený iba v tam uvedených prípadoch a to iba v časti ustanovení § 8 až 10 zákona.

Týmto postupom došlo k tomu, že vyhlášky podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. sú absolútne nepreskúmateľné, nakoľko nie sú (nemajú byť) tvorené podľa Zák. č. 400/2015 Z.z., pričom zároveň § 59b legislatívne pravidlá tvorby právnych predpisov neobsahuje. Vyhlášky podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. sú tak vyňaté spod akejkoľvek kontroly zákona, nakoľko sú tvorené podľa „ničoho“.

Súčasne tieto vyhlášky „samourčené“ ako „všeobecne záväzné“ (bez toho, aby podliehali splnomocňovaciemu ustanoveniu Zákona č. 355/2007 Z.z. o ich všeobecnej záväznosti, k čomu sa vyjadrujem nižšie) nie sú vyhlásené v Zbierke zákonov, ale iba vo Vestníku vlády, čím už s poukazom na § 19 Zák. č. 400/2015 Z.z. nemajú charakter všeobecne záväzného právneho predpisu.

Namietaným postupom, kedy sa táto vyhláška dostala do rozporu so Zák. č. 400/2015 Z.z. v prvom rade v tom, že tento osobitný zákon o tvorbe právnych predpisov neobsahuje ustanovenia, ktorými deleguje tvorbu vyhlášok aj podľa § 59b Zák. č. 355/2007 Z.z. (ako sa do rozporu s ním dostala aj v iných ustanoveniach), pričom tu sa do rozporu s týmto zákonom dostal aj samotný Zák. č. 355/2007 Z.z., sú tieto vyhlášky v rozpore tiež s § 4 ods. 1, 2 Zák. č. 400/2015 Z.z., v zmysle ktorých je *expressis verbis* zakázané, aby vykonávacie predpisy boli vnútorne rozporné a vzájomne protirečivé s inými predpismi v právnej štruktúre predpisov (čo zjavne sú).

Vyhlášky sú v osobitnom rozpore s § 4 ods. 3 Zák. č. 400/2015 Z.z. podľa ktorého nemožno nimi, ako vykonávacími právnymi predpismi ukladať povinnosti nad rámec alebo upravovať nimi spoločenské vzťahy v zákone neupravené.

Napriek tomu si vyhláška „samovytvorila“ pseudo-povinnosť „prekrytia dýchacích ciest“, aj keď povinnosť najväčšieho zásahu do primárnej integrity človeka nie je predmetom žiadneho zákona. A s poukazom na čl. 3, čl. 15 Dohovoru ani byť nemôže.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti predmetná vyhláška je v rozpore so Zák. č. 400/2015 Z.z., je neúčinná a nie je všeobecne právne záväzná.

2. K neúčinnosti a nezáväznosti vyhlášky č. 11/2020 vo vzťahu k Zákonu č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia:

Zák. č. 355/2007 Z.z. neobsahuje osobitné splnomocňujúce ustanovenie pre Úrad verejného zdravotníctva na vydávanie všeobecne záväzného právneho predpisu (vykonávacieho predpisu vyhlášky) s určením otázok, ktoré v ňom môže upraviť. Splnomocňujúce ustanovenie § 62 cit. zákona sa týka iba Ministerstva zdravotníctva ako orgánu podľa § 3 ods. 1 písm. a) cit. zákona. Neexistuje žiadne osobitné splnomocnenie voči úradu na vydávanie všeobecne záväzných právnych predpisov.

§ 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z.: Ak návrh zákona predpokladá vydanie vykonávacieho právneho predpisu, musí obsahovať splnomocnenie na jeho vydanie; to neplatí, ak vykonávacím právnym predpisom je nariadenie vlády. Splnomocňovacie ustanovenie sa musí formulovať tak, aby z jeho znenia jednoznačne vyplývalo, kto je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu, aké skutočnosti a v akom rozsahu sa majú v ňom upraviť, pričom sa dbá na zabezpečenie súladu vykonávacieho právneho predpisu so zákonom. Ak sa predpokladá vydať na vykonanie zákona nariadenie vlády, možno to v návrhu zákona výslovne uviesť.

S poukazom na toto legislatívne pravidlo vyplýva, že splnomocnenie na vydanie vykonávacieho predpisu musí byť vyjadrené v splnomocňujúcom ustanovení, ktoré je obsahom zákona. Špeciálna delegácia musí byť vždy určitá. Z jej znenia musí jasne vyplývať, ktorý orgán je splnomocnený na vydanie vykonávacieho právneho predpisu a ďalej aké otázky a v akom rozsahu môže vo vykonávacom predpise tento splnomocnený orgán upraviť.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 10/2013 z 10.12.2014: „... samotnú povinnosť možno uložiť uznaným prameňom práva – jednak zákonom alebo tak môže urobiť na základe výslovného zákonného splnomocnenia aj podzákonný právny predpis (vykonávací právny predpis), ktorý sa bude pohybovať v medziach tohto splnomocnenia.“

Na základe uvedeného, kde Zák. č. 355/2007 Z.z. neobsahuje osobitné splnomocňovacie ustanovenie pre Úrad verejného zdravotníctva vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, nie je daná kompetencia tohto orgánu vydávať takéto vyhlášky vôbec.

Ako je uvedené vyššie, podľa § 62 Zák. č. 355/2007 Z.z. všeobecne záväzné (vykonávacie) právne predpisy môže vydávať iba Ministerstvo zdravotníctva. Nie však Úrad verejného zdravotníctva, ktorý osobitné splnomocnenie s určeným okruhom otázok úpravy nemá dané zákonom.

S poukazom na všetky namietané skutočnosti predmetná vyhláška **je v rozpore so Zák. č. 355/2007 Z.z., je neúčinná a nie je všeobecne právne záväzná.**

Na doplnenie uvádzam, že predmetná vyhláška č. 11/2020 Úradu verejného zdravotníctva SR podľa § 5 ods. 4 písm. k) Zák. č. 355/2007 Z. z. vydaná z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 podľa § 59b cit. zákona (ako aj ostatné vo veci Covid-19), ktorou sa nariaďuje podľa § 5 ods. 4 písm. k) a § 48 ods. 4 písm. r) cit. zákona opatrenie pri ohrození verejného zdravia, je vyhláškou vydávanou v právnej veci **§ 48 ods. 1 cit. zákona týkajúcej sa ohrozenia verejného zdravia I. stupňa, nie veci § 48 ods. 2 cit. zákona ohrozenia verejného zdravia II. stupňa a následne núdzového stavu** (ktorá otázka je neústavne vpravená do ust. § 4 ods. 1 písm. g) cit. zákona za bodkočiarkou, avšak ktoré ustanovenie nie je v preambule predmetnej vyhlášky „zmocňovacím“). „Zmocňovacím“ ustanovením na vydanie predmetnej vyhlášky je v preambule ust. § 5 ods. 4 písm. k) cit. zákona týkajúcej sa nariaďovania opatrení na predchádzanie ochoreniam podľa § 12 (prevencia) a opatrenia pri ohrozeniach verejného zdravia podľa § 48 ods. 4 (ohrozenie verejného zdravia I. stupňa) ak ich treba vykonať v rozsahu presahujúcom územnú pôsobnosť regionálneho úradu verejného zdravotníctva. S poukazom na § 62 cit. zákona (splnomocňovacie ustanovenie), v ust. § 5 ods. 4 písm. k) cit. zákona nejde o splnomocnenie na vydanie všeobecne záväzného právneho predpisu, ale iba predpisu nad rámec pôsobnosti jedného regionálneho úradu verejného zdravotníctva, kde s poukazom na **§ 3, § 21 Zák. č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy** Úrad verejného

zdravotníctva nie je ústredným orgánom štátnej správy ani ostatným ústredným orgánom štátnej správy. Nemôže preto vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, o čom svedčí samotný Zák. č. 355/2007 Z.z., ktorý mu k tomu nedáva osobitné splnomocnenie (§ 62), čím sa § 59b cit. zákona dostal do rozporu s celým znením tohto zákona, bez ohľadu na to, aké určil „novelizované“ právomoci úradu verejného zdravotníctva.

V tomto kontexte je tiež ust. § 4 ods. 1 písm. g) Zák. č. 355/2007 Z. z., umožňujúce Úradu verejného zdravotníctva a regionálnym úradom verejného zdravotníctva nariaďovať opatrenia aj počas krízovej situácie neústavné, nakoľko táto právomoc im nie je daná Ústavným zákonom č. 227/2002 Z.z., ktorý zákon tieto úrady verejného zdravotníctva *de iure* ani „nepozná“. Z dôvodu absencie splnomocňovacieho ustanovenia nie sú tieto úrady vôbec spôsobilé vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, nieto ešte počas krízovej situácie.

S uvedeným korešponduje to, že opatrenie (ako právny akt) Úradu verejného zdravotníctva podľa § 5 ods. 4 písm. k), § 12 a § 48 ods. 4 Zák. č. 355/2007 Z.z. je opatrením nie všeobecne záväzného charakteru, a súčasne nie je vyhláškou (ako právnym aktom), pričom všeobecne záväzné právne predpisy musia podliehať osobitnému splnomocňovaciemu ustanoveniu v zmysle § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z.z. a citovaného Nálezu ústavného súdu. Súčasne, všeobecne záväzný právny predpis môže vydať iba ústredný orgán štátnej správy, alebo ostatný ústredný orgán štátnej správy, ktorým tento úrad nie je.

Otázka účinnosti a záväznosti vyhlášky je na samostatné konanie pred iným orgánom štátu, dávam ju však do pozornosti pre utvorenie si celistvého obrazu *právnej absurdity* vymáhania „povinnosti“ z formálne neúčinného paaktu nekompetentného orgánu.

Pre účely tohto konania je podstatná tá okolnosť, že podľa **§ 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z. ani iného zákona SR** nie je uložená právna povinnosť prekrytia dýchacích ciest.

IV.

Zhrnutie veci:

Služobný zákrok príslušníkov zboru z dôvodu cit.: „**na základe toho, že nemáte nasadené rúško**“, ktorú **právnu povinnosť mi neprikazuje žiaden zákon**, vrátane ani ust. § 48 ods. 4 písm. r) Zák. č. 355/2007 Z.z., a v tomto kontexte ich konanie

- za použitia nedovolenej fyzickej sily,
- zastrašovania ma donucovacími prostriedkami,
- obmedzením mi účasti na pojednávaní, a týmto
- vyvolaní môjho odchodu zo súdu, a takto
- zmarenia mojej účasti na pojednávaní

bolo **zneužitím právomoci verejného činiteľa v súbehu s vydieraním, nátlakom a obmedzením slobody môjho pobytu.**

Nekonanie ostatných príslušníkov zboru stálej služby bolo **zneužitím právomoci verejného činiteľa v súbehu s neprekazením označených trestných činov zasahujúcich príslušníkov.**

Konaním všetkých príslušníkov zboru som bola postihnutá za svoje konanie, ktoré porušením právnej povinnosti nie je.

Zároveň takto svojím konaním zasiahli do môjho práva na nedotknuteľnosť osoby a súkromia (čl. 16 ods. 1 Ústavy), na slobodu pohybu a pobytu (čl. 23 ods. 1 Ústavy), slobody myslenia a svedomia (čl.

24 ods. 1 Ústavy) a práva na slobodné povolanie a podnikanie (čl. 35 ods. 1 Ústavy). Zasiahli tiež do práva mojej klientky na prístup k súdom (čl. 46 ods. 1 Ústavy). Súčasne s tým spôsobili škodu na mojej strane, ako aj strane klientky.

Uvedeným konaním sa dopustili nasledujúceho:

§ 184 ods. 1 b), 2 c) Tr. zákona: Obmedzovanie slobody pobytu Kto ľst'ou alebo násilím, hrozbou násilia alebo inej ujmy inému neoprávnenne bráni v pobyte na určitom mieste, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

§ 189 ods. 1, 2 a), e) písm. Tr. zákona vydieranie Kto iného násilím, *hrozbou násilia* alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov

§ 192 ods. 1, 4 písm. d) Tr. zákona: Nátlak Kto iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, zneužívajúc jeho hmotnú núdzu alebo naliehavú nemajetkovú potrebu, alebo *tieseň vyvolanú jeho nepriaznivými osobnými pomermi*, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 326 ods. 1, 4 písm. c) Tr. zákona: Zneužívanie právomoci verejného činiteľa Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech *a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, b) prekročí svoju právomoc, alebo c) nespĺní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu*, potrestá sa odňatím slobody na desať rokov až dvadsať rokov.

Podľa § 341 ods. 1 Tr. zákona: Neprekazenie trestného činu Kto sa *hodnoverným spôsobom dozvie, že iný pripravuje alebo pácha zločin*, na ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov, alebo niektorý z trestných činov korupcie uvedených v treťom diele ôsmej hlavy osobitnej časti a spáchanie alebo dokončenie takého zločinu alebo trestného činu *neprekazí* osobne alebo prostredníctvom inej spôsobilej osoby, alebo príslušného orgánu, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

V.

Dávam do pozornosti, že predmetné trestné oznámenie na konajúcich príslušníkov zboru nie je sťažnosťou na ich úradný postup, ako sa v súčasnosti praktizuje „vybavovanie“ trestných oznámení, s inak zrejým, určitým a navyše odborne kvalifikovaným obsahom o trestnom oznámení, ktorý takýto účelový postup je osobitným zneužívaním právomoci tých verejných činiteľov, ktorí trestné oznámenie „konvertujú“ do sťažnosti na úradný postup.

Dávam do pozornosti tiež to, že o postupe vyšetrovania budem zákonným spôsobom podrobne informovať verejnosť, s poukazom na jednotlivé postupy zodpovedných osôb vybavujúcich toto podanie a vyšetrovanie skutkov.

V kontexte s mojou vecou dávam do osobitnej pozornosti udalosť vo veci neb. gen. Milana Lučanského vo väznici v Prešove, kde sa spoločnosť pod vedením súčasných členov vlády SR dostala do takého rozkladu právneho štátu, že vyústením ich činnosti je nielen násilné vykazovanie advokáta z budovy súdu pri výkone jeho činnosti, a tým aj zásah do základných práv zastupovanej osoby na právnu a súdnu ochranu, čo je už tretí prípad na označenom súde (ktorú vážnosť pošliapania zákona si zjavne nik zo zodpovedných nevedomuje), ale dokonca sú spoluzodpovední za smrť človeka (minimálne objektívna zodpovednosť je tu daná). Je zrejmé, že Zbor väzenskej a justičnej stráže SR,

pod vedením ministerky Kolíkovej má zjavne vážne nedostatky v etike správania, rešpektovaní zákonov a poznania služobnej povinnosti **§ 6 ods. 1 Zák. č. 4/2001 Z.z.:**

Pri výkone služby je príslušník zboru povinný dbať na česť, vážnosť a dôstojnosť osoby i svoju vlastnú a nepripustiť, aby v súvislosti s výkonom služby vznikla osobe bezdôvodná ujma a aby prípadný zásah do jej práv a slobôd prekročil mieru nevyhnutnú na dosiahnutie účelu sledovaného výkonom služby.

Konanie príslušníkov zboru nie je už obrazom právneho a demokratického štátu, ale brutálnej a neospravedlniteľnej totality, keď zjavne opakovane a na viacerých úsekoch dochádza k hrubému až fatálnemu vybočeniu z rámca zákona. Nejde už o plnenie služobných úloh, ale úloh politických a svojvoľných. Obdobne tak konajú policajti a iné zložky, s čím mám skúsenosť prostredníctvom svojich klientov. Táto skutočnosť porušovania zákona a kolaborovania s nezákonnosťou bude mať negatívny dosah na celú spoločnosť vrátane každého, kto sa nezákonnosti dopúšťa a sám ju zavádza do spoločnosti.

S poukazom na § 1 ods. 2, § 17 ods. 1 Zák. č. 408/2006 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície poukazujem na služobnú prisahu policajta, ktorej sa dotknutí príslušníci, a mnohí ďalší spreneverili:

„Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“

VI.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, kde neexistuje zákonná povinnosť prekrytia dýchacích ciest, žiadam nezákonné konanie príslušníkov zboru, ktorí hrubým spôsobom voči mne zneužili svoju právomoc, vybaviť zákonným spôsobom.

Za účelom vybavenia veci navrhujem vykonať:

Označenie totožnosti zasahujúcich príslušníkov a ostatných príslušníkov na stálej službe.

O výsledku vybavenia veci žiadam byť písomne informovaná.

S pozdravom

JUDr. Adriana Krajníková